

Elisabeth elskede Teaterkunsten, sad derfor ofte oppe paa Galleriet i Byens gamle Teater.

Tusind Tak, gode Hr. Grosserer! Gud velsigne Hr. Grossererens!

Den gamle Skuespiller bukkede paany.

— Jeg takker baade paa mine egne og min Hustrus Vegne! Det skal være os en Fornøjelse.

Fru Petersen ligefrem nejede af Taknemmelighed.

Med det Resultat klatrede saa Fru Petersen ned til sin Peter.

— Nu maa du holde op for i Dag, Peter. Her kommer Fremmede om en Time. De stakkels Mennesker kan jo ikke sidde der oppe og fryse og sulte!

— Jamen, jeg maa have disse her Skøt færdige til i Aften. Det er Urtekræmmerens, og de skal maaske bruge dem i Morgen tidlig, naar de skal i Kirke.

— Du maa sige, at du ikke har naaet at faa dem færdige! De har ingen Mangel paa Fodtøj, og om de har det, saa er det deres egen Skyld Nu skal jeg løbe et Par Ærinde, imedens kan du vaske og barbere dig. Og tag en ren Skjorte og et Par andre Benklæder paa dig!

Henne paa Hjørnet saa hun Franz Wohl komme dinglende.

— Jøsses! Han er jo fuldt! Og han skal forloves med Clara i Aften!

Hun traskede hjem igen. Hendes Peter maatte da have Besked om dette her.

— Nu kom Franz hjem, betroede hun Peter, der var gaaet i Gang med at gnide Skægget ind med Sæbe. Han var fuldt tilføjede Fru Petersen med Fortvivlelse.

— Fuld? spurgte Petersen og lod Barberkosten synke ned i Koppen.

— Ja. De faar ingen behagelig Juleaften oppe hos Wohls og Reimers, det kan man jo regne ud. Men nu maa jeg afsted igen! Hvis Skuespilleren og hans Kone kommer, før jeg er tilbage, saa bed dem sidde ned saa længe. Sæt Kaffevasen over Ilden, vi skal have Kaffe, saa snart de kommer.

Arbejde, fordi hun var syg. Han havde saa bedt Fru Petersen se ind til hende. Lægen havde været hos Elisabeth om Formiddagen, og han havde ordineret nogle beroligende Draaber, der skulde hentes paa Apoteket.

Da hun havde drukket Kaffen, gav hun Skuespillerparret det Raad bare at føle sig som hjemme, hun skulde lige løbe over til det syge Pigebarn.

Der traf hun Røde Ida.

— Ejnar har bedt mig gøre lidt i stand herinde og lave Mad, til han kommer hjem, sagde Ida, da hun saa Fru Petersens spørgende Mine.

— Ejnar! Hun kaldte ham Ejnar! tænkte Fru Petersen, og selvfølgelig tænkte hun højt.

Røde Ida mente, det nu var belejligt at afgive Forklaring.

— Vi skal forloves os i Aften, forstaar Fru Petersen.

Øjeblikkelig maatte Fru Petersen ind til sin Peter med den Nyhed. Nu var det hende, der var mest vidende med Hensyn til Ida. Hun vidste, at hun om Aftenen ikke blev siddende oppe i sit Værelse, men nu vidste hun tillige, hvorfor Ida ikke gjorde det. Saa nu kunde det vel gaa lige op. Men inden hun løb, vilde hun paany prøve at faa Pigebarnet til at fortælle, hvad hun egentlig fejlede. Med Røde Idas Assistance gik det maaske.

Efter adskillige Spørgsmaal om baade det ene og det andet, lykkedes det de to nysgerrige Kvindfolk at faa den unge Pige til at græde.

Elisabeths Gråd endte i et bittert og selvbevidst Smil. Og hun sagde:

— Nu staar jeg op og gaar til Lægekøntoret med saa meget, jeg kan udvære, før jeg kan ikke udholde Tanken, at i hele Julen skal de sidde deroppe og baade fryse og sulte!

Nu blev hun afbrudt af Fru Petersens Gråd. Og da den stillende, tog den gamle Kone den unge Pige omkring Halsen og kyssede hende og fortalte, at den gamle Skuespiller og hans Kone sad inde i Varmen i deres Stue og snakkede med hendes Peter.

— Hvem kunde vel tænke sig, at det var det, der saadan gjorde Pigebarnet inde af sig selv! sagde hun.

Og Røde Ida syntes det samme. Og tilføjede, at Elisabeths Sorg havde saa været overflødig af to Grunde; thi Ejnar og hun var jo blevet enige om at indbyde Skuespillerparret til Forlovelsesgildet.

— De skal naturligvis med alligevel, hævdede Røde Ida. Og Fru Petersen og hendes Mand ogsaa.

Det var ingen daarlidig Ide, syntes Fru Petersen. Og nu maatte hun da løbe over og fortælle det hele. Men hun naaede ikke mere end halvejs over Porten, saa styltede hun tilbage, stak Hovedet ind og spurgte:

— Saa behøver vi maaske ikke at hente de Draaber paa Apoteket?

Elisabeth, der var begyndt at klæde sig paa, rystede smilende paa Hovedet.

Ligesom hun skulde gaa ind ad Døren, kom Fru Reimer ind ad Porten. Fru Petersen trak Døren til og spurgte hviskende:

— Hvordan gaar det? Jeg saa jo Franz komme hjem.

— Det var ikke saa slemt, som det saa ud til. Men han har jo ikke været paa sit Arbejde i Dag, og han siger, at hvis hans Fader ikke bøjer sig, saa tager han i Morgen sit Habengut og flytter hjemmefra. Han har været inde hos os hele Eftermiddagen. Nu er han klar i Hovedet og ved, hvad han vil, siger han, og hans Far skal først komme til ham, før han sætter sine Ben i Hjemmet.

Familien Petersen og Larsen blev enige om, at Maden skulde spises hos de første, og det efterfølgende Forlovelsesgilde skulde holdes hos de sidste. Det blev en meget behagelig Juleaften: Den gamle Skuespiller læste flere smukke Digte. Fru Petersen benyttede sig, da Skuespilleren var i særlig lyst Humør, af en

Jólagæs, lambakjöt, oxakjöt, ræst kjöt, turt kjöt,

rulluskinka, rullupylsa og annar viðskeri

flest best og lættast hjá

Karl F. Johansen,
Telefon 131.

ARBEJDERENS ALMANAK

27. AARGANG 1935

UDGIVET AF DET DANSKE SOCIALDEMOKRATI

REDAKTION: Jul. Bomholt, Peder Tabor, Hans Hedtoft-Hansen

Landets bedste Forfattere, kendteste Navne og dygtigste Tegnere er Medarbejdere ved den populære Almanak

Alt Indholdet nævnes:

Joh. Skjoldborg: »En lille Komedie«. — Tegninger af Anton Hansen.

Carl Gandrup: »De Værgeløse«. — Tegninger af Hans Bendix.

Oscar Hansen: »Aften«. Digt. — Illustreret af Sikker Hansen.

Carl Johansen: »To smaa hyvide Hunder«. — Tegninger af Hans Bendix.

K. K. Steincke: »Nye Strøtanke«. — Illustreret af Hans Bendix.

Jørgen Nielsen: »Historien om en Moders«. — Tegninger af K. Renning.

1935 bliver et D.S.B.-Aar! — Et Sv. Thorsen-Interview med Generaldirektør Knutson.

Knuth Becher: »Hvad er Ret, og hvad er Vrang?«. — Illustreret af Poul Bech.

500 KRONER I PRÆMIER TIL BØRNENE

Munter Aarsrevy med farvestraalende satiriske Billeder og Vers.

Billedbilag: Portræt af Formanden for D.S. & M.F. Johs. Kjærboel og et fortrinligt Farvebilled af Olaf Rude: Foraarsdag.

Kalenderstof: Friser af Sikker Hansen, Markedsfortegnelse, Højvands og Drægtighedstabel m. m. m.

BILLIG BILLEDRIG UNDERHOLDENDE PRIS Kr. 1,25

passende Lejlighed til at stikke de to Sedler i hans Vestelomme.

— Det er fra et godt Menneske, som har Raad til det! sagde hun.

Og med et var hun inde i Køkkenet. Den gamle Skuespiller saa spørgende paa sin Kone. Hun svarede med et tavst Nik, og saa stoppede hun Pengene tilbage i Vestelommen. Ved Tidens gjorde Røde Ida sig Ærinde op paa sit Værelse. Formålet var at lytte sig til Resultatet af Familienstriden der oppe. Hun kunde høre Later og muntre Stemmer inde fra Reimers, og ved at presse Øret ind til Væggen hørte hun Wohl le og tale venligt til Sønnen.

Det var vel en Nyhed at løbe ned med.

Juleaften blev Juleaften. Petersen gik ud for at udrette et Ærinde i Gaarden og have nogle Minutters Meditationer i Mørket. Da han skulde gaa forbi Døren til Larsens Lejlighed, kunde han skimte Konturene af to spinkle Skikkelser. Hans Kone blev tilfreds med, hvad han denne Gang havde set. Johannes behøvede de ikke at skamme sig for, og hvad Elisabeth angik, saa var hun maaske lidt blød, men hun var en pæn Pige, og dygtig og flittig var hun ogsaa.

Oscar Hedberg.

Ein rosk og álfítandi
genta

kann fáa pláss straks ella frá 1. januar. — Pentsmiðjan vísir á.

Takið góðs við „Tjaldur“.

Sundhed er et af Livets største Goder.

Den sunde Drik

er

Galle & Jessens
Cacao og Chokolade

Brug den daglig — den er
oplivende,
mild,
nærende.

Faas overalt paa Færøerne,
men — læg Mærke til Navnet:
A/S Galle & Jessens
Chokoladefabrikker
København Ø.

Nøgd av vakrum lutum
vællóskandi til

JÓLAGÁVUR

Hjalmar Jacobsens Bokahandil,
Telf. 84.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.
Bláðstýrarar:
P. M. Dam, Tvoroyri, ábyrgdarmaður.
P. K. Mouritsen, Tórshavn.
Pentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.